

מ"ת 20772/02/17 - מדינת ישראל נגד מחמד אזברגה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 20772-02-17 מדינת ישראל נ' עבד אלגני(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 54649/2015

בפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: מחמד אזברגה
ב"כ המבקשת: עוה"ד נתנאל חיים, גלית מנטינבנד ורוי גורדון
ב"כ המשיב: עוה"ד אורי בר-עוז, אורן בר עוז ושוקרי אבו טביק

החלטה בעניין משיב 2

רקע

1. החלטה זו הינה בסוגיית הראיות לכאורה של המשיב 2 (להלן: "המשיב" או "אבו סובחי"). יצוין, כי המשיב שוחרר בתנאים מגבילים, בטרם החלטה בראיות לכאורה, וזאת בין היתר בשל מצבו הבריאותי. כעת יש לבחון את סוגיית הראיות לכאורה, במסגרת הבקשה למעצר עד תום ההליכים.
2. בד בבד עם הבקשה למעצר עד תום ההליכים הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו **עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); **רישום כוזב במסמכי תאגיד**, לפי סעיף 423 לחוק; **מסירת ידיעה כוזבת או מסירת דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור**, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "חוק מע"מ"), יחד עם סעיף 29 לחוק; **הוצאת חשבונית מס או מסמך הנחשב כחשבונית מס, מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה שלגביה הוציא את החשבונית או את המסמך האמור**, לפי סעיף 17(ב)(3) לחוק מע"מ יחד עם סעיף 29 לחוק; **הכנה וקיום של פנקסי חשבונית כוזבים בקשר למע"מ**, לפי סעיף 117(ב)(6) יחד עם 117(ב)(3) לחוק מע"מ יחד עם סעיף 29(א) לחוק; **שימוש בכל מרמה או תחבולה במטרה להשתמש מתשלום מס**, לפי סעיף 117(ב)(8) יחד עם סעיף 117(ב)(2)(3) לחוק מע"מ יחד עם סעיף 29(א) לחוק; **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499 לחוק; **הלבנת הון** לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון; **תקיפה** לפי סעיף 379 לחוק.
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, **עובר לתקופה הרלוונטית ניהלו ושלטו המשיב וירון סולמי (להלן: "סולמי") בעובדים זרים. כדי להתגבר על הסדרים רגולטוריים, שמנעו מהם את האפשרות לעסוק ולשלוט בחברות תיווך של עובדים זרים, חברו למשה מרגלית כדי להשתלט במרמה על תאגיד כוח האדם. במהלך התקופה הרלוונטית קשר המשיב קשר יחד עם המשיבים הנוספים ואחרים להציג מצג כוזב לרשויות המדינה, תוך ביצוע פעולות תחבולה מתוחכמות, וזאת במטרה לבצע עבירות כלכליות אשר ישיאו להם רווחים כלכליים. תוך כך ביצעו המשיבים**

פעולות מירמה אשר אפשרו להם לקבל היתרים מיוחדים ולהפיק באמצעותם הכנסה משמעותית. בהמשך הוציאו חשבוניות כוזבות בסכומים עצומים וזאת לצורך תשלומי שכר לעובדים הזרים. בשל הוצאת החשבוניות הכוזבות והרווחים הגדולים שצמחו להם, קיזזו המשיבים בינם לבין עצמם ובין אחרים חשבוניות מס כוזבות. על פי המתואר בתקופה הרלוונטית הוציאו המשיב 1 והמשיב בצוותא חדא 621 חשבוניות מס כוזבות בשווי של ₪ 382,295,767 כולל מע"מ ו- 5 חשבוניות מס כוזבות בשווי של ₪ 1,816,780 כולל מע"מ. כחלק מהתוכנית העבריינית וכדי להתחמק מתשלומי המע"מ ותשלומי המס בגין רווחיהם, כאמור לעיל, הוציאו המשיב 1 והמשיב חשבוניות מס כוזבות, ללא שהיתה עסקה או ללא שניתנו שירותים. בין השנים 2012-2016 הוציאו המשיב 1 והמשיב 594 חשבוניות מס כוזבות בשווי של ₪ 339,217,315 כולל מע"מ, ו- 321 חשבוניות מס כוזבות בשווי של ₪ 160,415,985 כולל מע"מ. המשיבים ביצעו עבירות של הלבנת הון בהיקף של ₪ 727,910,890.

4. ב"כ המשיב חלקו על קיומן של ראיות לכאורה, טענו כי התיק כולו מבוסס על עדות עד התביעה סולמי שהינו שותף לדבר עבירה ועד מדינה. עדותו של סולמי מלאה סתירות מהותיות ששורשו של העניין. פרט אליו ישנם שני עדים שנוספים אשר מוסרים עדויות סברה או שמיעה. פרט לכך אין כל ראייה בתיק שקושרת את המשיב לעבירות המיוחסות לו.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המבקשת, עוה"ד נתנאל חיים, גלית מנטינבנד ורוי גורדון, לאורך כל החקירות שמר המשיב על זכות השתיקה ולא מסר מענה לשאלות החוקרים. שנית, סולמי בעצמו טען נגד הראיות לכאורה ולא טען בשום שלב במסגרת ההליך שהוא עד מדינה או מקור. בנוסף לא נטען על ידי סולמי בשום שלב לגבי תוכן הדברים שמסר בהודעותיו או לדרך בה הם נגבו. גם אם היו מתקבלות טענות בדבר סולמי הרי שאין המדובר בעדות שאינה קבילה, ומשקלה יבחן במסגרת ההליך העיקרי. כמו כן בעניינם של כל שאר המעורבים בפרשה נקבע לאחר דיון כי מתקיימות ראיות לכאורה בעניינם, כאשר משיב 3 אשר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. כתב האישום מבוסס על ראיות ועדויות רבות, מסמכים והאזנות סתר, הקושרים את המשיב לעבירות הנטענות ולחברות הנאשמות במסגרת הפרשייה ומחזקות את הודעותיו הרבות של סולמי. במסגרת טיעוניהם הפנו ב"כ המבקשת להודעות אשר נגבו מסולמי, מיעקב מנצור, משה מרגלית, סמי מצלוואי, אלון בן מנחם, סאמר פרח, סמי אל הדי, מרוואן עבס וואל אל צנע.

6. לטענת ב"כ המשיב, עוה"ד אורי בר-עוז, אורן בר עוז ושוקרי אבו טביק, המשיב לא שמר על זכות השתיקה, אלא נמנע מלענות בשל מצבו הרפואי. חמישה מתוך שניים עשר העדים עליהם נסמכת המבקשת אינם מכירים את המשיב ולא מוסרים כל מידע רלוונטי לגביו. שאר העדים אף הם אינם מסייעים לטענת המבקשת. כך למשל מעדותו של רן עוזר ניתן לראות כי הוא אינו מכיר את המשיב ולא פגש אותו מעולם. הוא מוסר כי קיבל רק 200 ₪ במזומן מסולמי וזאת בניגוד לגרסתו של סולמי. מעדותו של פנחס לויצקי ניתן לראות כי הוא ניפגש עם ירון וכי המשיב הגיע לפגישה אבל לא התערב ולא דיבר. מתוך העדות של מירון שילקרוט ניתן ללמוד כי הוא חשב שהמשיב 1 הוא הבעלים של "נופר ולינו". מעדותו של יעקב מנצור עולה כי הוא מתייחס בעדותו לתקופה אשר קודמת לאישומים ואינה נכללת בכתב האישום. מעדותו של אלון בן מנחם עולה כי המשיב ביצע עבודות עפר עבור "נופר ולינו" וטוען כי המשיב היה אסרטיבי, אך גם כי הוא היה דומם בשיבות. מהודעה של וואל אל צאנע ניתן ללמוד

כי הוא אינו מוסר פרטים בעצמו אלא רק מאשר את דברי החוקר. באשר למשה מרגלית, גם איתו נוהלו מגיעים להסכם עד מדינה, גרסתו משתנה מספר פעמים והיא מלאה בסתירות פנימיות. תחילה הוא טוען כי הוא הבעלים היחיד בחברת "דורן" בהמשך טוען כי ירון החל לשלוט בחברה ומפרט על דברים ששמע והבין לגבי מעורבותו של המשיב ולבסוף טוען כי אינו יודע מה היה מעמדו של המשיב ב"דורן". באשר לירון סולמי, הוא מסר 14 הודעות אשר מלאות בסתירות, הן פנימיות והן ביחס לדברים שנאמרו על ידי אחרים בפרשה. בטיעוניהם הפנו ב"כ המשיב להודעות שנמסרו על ידי העדים וכן לתמלילי חקירתו של סולמי.

דין ומסקנות

7. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה.**
8. הראיות המרכזיות נגד המשיב הינן ההודעות שמסר סולמי בחקירותיו במשטרה. דין הטענה לפיה ירון סולמי הינו עד מדינה, להידחות. ראשית, לא הובאה שום אינדיקציה שיש בה כדי ללמד על האמור. שנית, נגד סולמי הוגש כתב אישום בפרשה זו ובמסגרת מ"ת 14357-02-17 הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים נגדו. באותו הליך נקבע על ידי בית משפט זה (כב' הש' אברהם יעקב) כי קיימות ראיות לכאורה נגד סולמי והוא נעצר עד תום ההליכים בעניינו. בהמשך הגיש סולמי בקשה לעיון חוזר, ובקשה זו נדחתה. לאחר מכן, הגיש סולמי ערר לבית המשפט העליון, ואף הערר נדחה. באף אחד מהליכים אלה לא טען סולמי שהוא עד מדינה.

זאת ועוד, הטענה לפיה סולמי הינו עד מדינה נסמכת בעיקרה על כך שבוצעה הפסקה בחקירתו של סולמי, אשר במסגרתה יצאו סולמי והחוקרים מחוץ לחדר החקירות, ושם התנהלה שיחה שלא תועדה ולאחריה הודה סולמי במיוחס לו. בשלב זה של דיון בראיות לכאורה, איני סבור כי ניתן לבסס על סמך נתונים אלה מסקנה בדבר היותו של סולמי עד מדינה, או לקבוע שהובטחו לו דברים בתמורה להודאתו. מן הראוי שסוגיה זו תתברר במסגרת ההליך העיקרי.

9. **עיון בהודעותיו של סולמי מעלה כי יש די ראיות לכאורה הקושרות את המשיב לביצוע העבירות:**

א. מתוך הודעתו של סולמי מיום 11.1.17 עולה כי המשיב רכש 50% מחברת "דורן": **"אבו סובחי שמע שיש אפשרות לקנות 50% מהתאגיד והסכים לשלם לרן 600,000 ₪"** (עמ' 6 ש' 158). בהמשך מסביר סולמי את אופן התנהלות המרמה ואת התקופה בה פעלה החברה באופן המתואר (ש' 161 ואילך).

ב. לאחר מכן מאשר סולמי כי כל החשבוניות שהתקבלו מהחברות לא באמת שיקפו עובדים או עבודה מהחברות האלו (ש' 226):

ש. אילו חברות סיפקו לחברת נופר ולינוי את הכיסוי החשבונאי בגין יתר התשלומים לעובדים הסינים?

ת. צקר בונה הצפון א.ד חן ניהול א.נ פרוייקטים...

ש. כלומר כל החשבוניות שהתקבלו מהחברות הנ"ל לא באמת שיקפו עובדים או עבודה מהחברות האלו?

ת. כן.

ש. כיצד הגעת אל החברות אשר סיפקו את הכיסוי החשבונאי עבור שאר התשלום לעובדים הסינים?

ת. צדק וא.ד. חן וסוניק הגעתי דרך אבו סובחי..."

ג. סולמי מסביר כיצד משך המשיב את הרווחים שלו מ"דורן" דרך חברת "צקר": "הכסף לערבות לקבלת הרישיון להגדלות נעשה דרך רווחים של החברה ששולמו מנופר ולינוי על חשבון שעות עבודה לפעמים על אותו חודש או חודש קדימה... אחרי המשיכה של אבו סובחי החלטנו במשך חצי שנה לא למשוך מכספי הרווחים וזה שימש לערבויות..."

ש. ככה אבו סובחי היה מושך את הרווחים שלו מדורן דרך צקר? ת. כן" (ש' 330-379).

ד. בהמשך מרחיב על כך סולמי כאשר מוצגות לו החשבוניות (ש' 492-515): "בצורה הזו הוא (המשיב) משך 1.8 מיליון ₪ והיו עוד דרכים כמו שאמרתי לך לפני שהוא משך כספים דרך בני לוד ודרך ההשקעה בערבות הבנקאית של החברה". בהמשך שולל כי תאגיד דורן קיבל שירותי קרקע או שירותים בכלל מחברת "צקר" ואומר "זה חלק ממשיכת הרווחים של אבו סובחי".

ה. בש' 194-200 מתאר סולמי כיצד הכספים הועברו במזומן לידי ראשי הקבוצות של העובדים הזרים:

"ש. מה עשית עם הכספים אותם קיבלת במזומן מצקר וא.ד. חן?"

ת. באותו זמן שקיבלתי את הכסף חצי שעה עד שעה הגיעו ראשי הקבוצות של הסינים לקבל את הכסף במזומן".

וכן אישר כי החשבוניות של "צקר" היו מנופחות ולא שיקפו באמת את שווי העסקה (ש' 204-207): "חלק מהחשבוניות היה באמת עסקה שהתבצעה מול צקר וא.ד. חן שסיפקו מס' בודד של פועלים ערבים שאר הכסף בניכוי המע"מ הגיע אלי במזומן ואותו שילמתי לפועלים הסיניים". ובהמשך: "ש. האם חברת צקר סיפקה לחברת נופר לוינוי את הרשום בחשבוניות בכרטסת זו? ת. לא, לא יותר מ 10% היה להם פועלים בודדים" (ש' 438).

ו. בהודעתו מיום 15.1.17 מתייחס סולמי לקשר בין המשיב לבין חברת דורן, בכל הנוגע לחוב שהיה לחברת אל.פי.סי ולבעלים שלה פנחס לויבצקי כלפי דורן (ש' 12-41): "אני ומשה אמרנו באותה פגישה לאבו סובחי ואיברהים שאל.פי.סי חייבים כסף והם מתחמקים מתשלום ואם אתה אבו סובחי שותף בחברה בו תעזור לנו לפתור את הבעיה עם פנחס והחוב שלו כלפי דורן. באותו רגע אבו סובחי התקשר לפנחס".

ז. כמו כן מתייחס סולמי לרווחים שהופקו ומוסר כי הרווחים שייכים 50% לו ו- 50% למשיב (ש' 454): "ש. למי שייכים הרווחים? ת. 50% לי ו- 50% אבו סובחי".

ח. בהמשך, בהודעה מיום 19.1.17 מתאר סולמי את הרווחים מהתאגיד תוך

שהוא מופנה להאזנת סתר שאת תוכנה הוא מאשר (ש' 119-133): **"אתה ירון אומר למשה שרק אבו סובחי הרוויח, לדברך אבו סובחי השקיע 600,000 ₪ והוא הרוויח כבר 5 מיליון ₪ מהתאגיד, תגובתך? ת. נכון מאוד"**.

10. סבורני כי טענת ב"כ המשיב לפיה אין לקבל את דברי ירון סולמי וזאת נוכח סתירות אשר נתגלו בדבריו וכן נוכח סתירות בין הדברים שמסר לבין העדויות של אחרים, דינה להידחות. בשלב המעצר אין בימ"ש נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפירוט מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של הראיות לכאורה. הדיון בראיות לכאורה בשלב המעצר אינו כולל התייחסות מדוקדקת להערכת מהימנות העדים גם מקום בו מתגלים הבדלים בגרסאות שמסר אותו עד והכל בכפוף לכך שמכלול הראיות הוא בעל פוטנציאל להעמיד סיכוי סביר להוכחת האשמה בסוף המשפט. בהקשר זה ראו בין היתר בש"פ 8031/08 **איטח נ' מדינת ישראל** (15.10.08); בש"פ 6982/10 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.10.10); בש"פ 9431/12 **לוי נ' מדינת ישראל** (3.1.13); בש"פ 5867/15 **חמאיסה נ' מדינת ישראל** (24.9.15) בש"פ 8028/16 **חיינסקי נ' מדינת ישראל** (14.11.16); בש"פ 3494/17 **פלוני נ' פרקליטות המדינה** (11.5.17); בש"פ 4596/17 **אלטורי נ' מדינת ישראל** (2.7.17); בש"פ 4575/17 **עליאן נ' מדינת ישראל** (3.7.17).

11. במקרה דנן, סבורני כי די בדברים שמסר סולמי כדי ליצור תשתית ראייתית לכאורית נגד המשיב. ככל שישנן סתירות בדברים שמסר או בינו לבין דברים שמסרו אחרים, הרי שסוגיה זו תצטרך להתברר במלואה במסגרת ההליך העיקרי. בשלב זה לא מצאתי כי יש בסתירות עליהן הצביעו ב"כ המשיב כדי לקעקע את התשתית הראייתית. בהקשר זה ראו בש"פ 385/11 **ציון נ' מדינת ישראל** (20.1.11):

"על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד".

12. לאור האמור לעיל, ובשים לב לדחיית הטענה לפיה סולמי הינו עד מדינה, הרי שאין אף צורך בקיומה של ראיית סיוע לגרסתו של סולמי (בכל הנוגע לדרישת הסיוע בשלב המעצר עד תום ההליכים ראו (ראו: בש"פ 9209/08 **שמלאשוילי נ' מדינת ישראל**, (18.11.08); בש"פ 2975/06 **אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (7.5.06); בש"פ 2580/97 **אנג'ל נ' מדינת ישראל**, (11.5.97), בש"פ 2571/11 **שמאילוב נ' מ"י** (17.4.11)). סולמי הינו שותף לעבירה, וגרסתו דורשת ראיית חיזוק בלבד.

עם זאת, ולמעלה מן הצורך, סבורני כי בשלב זה של בחינת ראיות לכאורה הצליחה המבקשת להצביע על ראיות נוספות אשר עולות כדי סיוע להודעותיו של סולמי. מכאן שאף אם הייתה מתקבלת הטענה שסולמי הנו עד מדינה (וכאמור הטענה נדחתה) הרי שקיימות ראיות מסייעות לגרסתו. בהן בין היתר העדויות הבאות:

א. הודעת **משה מרגלית** מיום 12.1.17 ממנה עולה כי הוא ידע שהסכומים והרישום על החשבוניות שניתנות לחברת "צקר" לא שיקפו את האמת, לא מבחינת מה שהתקבל בפועל ולא מבחינת הסכומים הנקובים בה.

ב. הודעת **משה מרגלית** מיום 17.1.17 ממנה עולה כי המשיב הוא זה שעומד מאחורי חברת "צקר" וכי הוא משך כספים מחברת "דורן" והעביר אותם לקבוצת הכדורגל בני לוד (ש' 61-80).

- ג. הודעת **יעקב מנצור** מיום 31.1.17 אשר מאשר כי למשיב היו כ- 100 עובדים זרים אשר היו רשומים בחברת "צקר", וכי המשיב היה הבעלים של חברת "צקר" ושלט בה בפועל (ש' 40-21).
- ד. עדותו של **פנחס לויבצדקי**, הבעלים של חברת "אל פי סי", מיום 15.1.17 ש' 85-110 שם מסר בין היתר כי המשיב הגיע כדי להסדיר חוב שהיה קיים בין החברה שלו לבין חברת "דורן". מעדותו עולה כי המשיב התקשר אליו בעניין החוב "הוא אמר לי אני קשור לדורן ויש לו עניין בזה ולכן הוא התקשר אלי".
- ה. **תמונה אשר הופקה ממכשיר הטלפון הנייד של המשיב**, בה מוצג אישור על הפקדת שקים בסך של 1,500,673 ₪. על בסיס התמונה אותרו שקים בבנק הדואר ונמצא כי מדובר בשקים מחברת "נופר ולינוי" לחברת "צקר".
- ו. כמו כן הפנתה המבקשת **להודעות שנגבו מבעלי חברות אשר לכאורה סיפקו חשבוניות פיקטיביות** לחברת "מצקר" ו"א.ד.חן" ל"דורן" ו"לינוי", מהם עולה כי הם אינם מכירים את החברות שעליהם נרשמו החשבוניות הפיקטיביות. בהקשר זה הפנתה המבקשת להודעות שנגבו מסאמר פרח, בעליה הרשום של חברת "ט.ס הנדסה", סמי אל האדי הבעלים הרשום של חברת "אלולים", מרוואן עבאס בעליה הרשום של חברת "מרוואן", וכן הודעת וואל אל צאנע בעליה הרשום של חברת "אורות הזריחה".
- ז. תוצרי האזנות הסתר אשר מתיחסים לקשרים בין המשיב לבין סולמי ועבאס וכן לקשר שבין המשיב לחברת "צקר".
13. בנסיבות אלה, קיימת תשתית של ראיות לכאורה, בעוצמה מלאה.

סוף דבר

14. אשר על-כן, אני קובע כי קיימת תשתית ראיות לכאורה בעוצמה מלאה.

מזכירות בית-המשפט תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ב' אב תשע"ז, 25 יולי 2017, בהעדר הצדדים.